

† Ἐν μηνί Ιουνίῳ, ἰνδικτιῶνος α΄. †

† Ὁ Θεσσαλονίκης Θεοδοσίος. † † Ὁ Φερσαίων Νικόδημος. †
 † Ὁ Βιζύης Γεράσιμος. † † Ὁ Νικομηδείας Νικηφόρος. †
 † Ὁ Λαρίσης Μελέτιος. †

Autheotyp. membr. cum bulla plumbea. Flor. II. no 75, qui haec habet:
 Σιγγίλιον περί τῆς ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου Γεωργίου τῶν Ἀπορθιανῶν. τὰ
 Ἀπορθιανὰ καλεῖται ἢ βόρειος τῆς πόλεως Πάτμου πλευρά. no 76: Σιγγίλιον
 Θεοδοσίου β' ἐν μεμβράνῃ περί τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας τῷ 1769. ἀρχεται· «καλὸν
 μὲν ἂν ᾖ ἐν τοῖς μάλιστα, εἰ πάντες ἄνθρωποι δίκαιοι ὄντες ἀεὶ τὰ δίκαια
 ἐφρόνουν καὶ ἐπραττον». *Librarius poster declarat:* σιγγίλιον ἀναφέρον αὐτῆς τὰ
 αὐτὰ περί τῆς ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου Γεωργίου, καὶ τούτου ἕνεκα παρελείφθη.
Congr. no CXLIV.

CLIII. 7277—1769, mense martio, ind. II.

*Patriarcha Samuel I. iubet inquiri in statum scholae litterarum graecarum et
 bibliothecae monasterii.*

† Σαμουήλ, ἐλέω θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως,
 Νέας Ῥώμης, καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης. †

† Ὁσιώτατε καθηγούμενε τοῦ κατὰ τὴν νῆσον Πάτμον ἱεροῦ καὶ σεβα-
 σμίου, στωροπηγῆ καὶ ἡμῶν μοναστηρίου τοῦ τιμωμένου ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου,
 ἐνδόξου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου καὶ λοιποὶ ἐν αὐτῷ
 συνασκούμενοι ὀσιώτατοι πατέρες, χρήσιμοι προεστώτες καὶ γέροντες καὶ λοιποὶ
 εὐλογημένοι χριστιανοὶ τῆς αὐτῆς νήσου Πάτμου, τέκνα ἐν κυρίῳ ἀγαπητὰ τῆς
 ἡμῶν μετριότητος, χάρις εἴη ὑμῖν καὶ εἰρήνη παρὰ θεοῦ. γνωστὸν ὑμῖν ἔστω,
 ὅτι προνοούμενοι τῆς κοινῆς τοῦ γένους ὠφελείας κοινὴν ἀνελάβομεν φροντίδα,
 νὰ συστήσωμεν ὅλα τὰ φροντιστήρια καὶ σχολεῖα τοῦ καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτου, ἀπο-
 στολικοῦ, πατριαρχικοῦ καὶ οἰκουμενικοῦ τούτου θρόνου διὰ νὰ γίνηται καρπὸς
 ἐν μαθήσει προκοπῆς καὶ ἐπιδόσεως. ἐναρξάμενοι δὲ ἐκ τῶν κλησίων κεμένων
 ἐπιστήσαμεν πρῶτον τὸ ἐνταῦθα ἐν Κωνσταντινουπόλει πρῶτιστον φροντιστήριον με-
 δλους τοὺς ἀναγκαίους καὶ δυνατοὺς τρόπους διὰ κοινῆς προθυμίας καὶ συνδρομῆς
 τῶν τε ἱερωτάτων συναδελφῶν, ἁγίων ἀρχιερέων καὶ εὐγενεστάτων ἀρχόντων
 μετὰ παντός τοῦ ἐνταῦθα χριστιανικοῦ πληρώματος, ἐνατενίζοντες δὲ καὶ εἰς τὰ
 ἔξω κείμενα φροντιστήρια καὶ ἀνερευνῶντες περὶ ἐκάστου ἐζητήσαμεν πρὸ τῶν

ἄλλων μάλιστα νὰ λάβωμεν πληροφορίας τῆς ἤδη καταστάσεως τοῦ αὐτοῦ
 σχολείου, τὸ ὁποῖον ἤνθισεν εἰς τοὺς παρελθόντας χρόνους καὶ ἔδωκε καρποὺς
 προκοπῆς καὶ ὠφελείας εἰς τὴν κοινότητα τοῦ γένους, καθ' οὓς χρόνους δηλαδὴ
 ἤκμασαν ἐν αὐτῷ οἱ σοφοὶ καὶ ἀνάρετοι ἐκεῖνοι καθηγημένους καὶ διδάσκαλοι·
 ἀλλ' ἐν διαστήματι χρόνων τριάκοντα, ἀφ' οὗ δηλαδὴ ἀνεδέξατο τὴν ἐν αὐτῷ
 διδασκαλίαν ὁ ἤδη διδάσκαλος, κύρ Βασίλειος, δὲν ἐφάνη κἀνένας καρπὸς προ-
 κοπῆς μ' ὅλον ὅπου ἔχει καὶ καρποῦται τὸ σχολεῖον τὰ αὐτάρκη σιτηρέσια πρὸς
 διοίκησιν καὶ κυβέρνησιν αὐτοῦ. ἔθεν ἀναγκαῖον ἐκρίναμεν καὶ ἀπεφασίσαμεν
 κοινῇ συνοδικῇ διαγνώσει νὰ ἐρευνησωμεν μὲ ἀκρίβειαν καὶ νὰ διευθετήσωμεν
 καὶ τὰ περὶ τοῦ σχολείου τούτου κατὰ τὸ χρεῖος, ὅπου ἔχομεν, καὶ τὴν φροντίδα,
 ὅπου ἀνελάβομεν περὶ τῆς συστάσεως ὄλων τῶν σχολείων τοῦ καθ' ἡμᾶς ἀγιω-
 τάτου τούτου οἰκουμενικοῦ θρόνου. καὶ πρῶτον μὲν ἀπεφασίσθη συνοδικῶς παρ'
 ἡμῶν, ὅτι νὰ γίνῃ ἀκριβῆς καταγραφὴ ὄλων τῶν βιβλίων τῆς σχολῆς, ὅσα δηλαδὴ
 ἐξ ἀρχῆς ἐκέκτητο, ὁμοίως δὲ καὶ τῶν συγγραμμάτων τοῦ μακαρίτου διδασκάλου
 Μακαρίου, καὶ νὰ καταγραφῶσιν ἐν πρὸς ἓν, ὅσα σῶζονται ἤδη, καὶ νὰ φανε-
 ρωθῶσι τὰ ἐλλείποντα, μὲ ποῖον τρόπον καὶ ποῦ περιέπεσον καὶ εὑρίσκονται. ὁ
 δὲ τοιοῦτος κατάλογος, ἀφοῦ γένη μὲ πᾶσαν ἀκρίβειαν καὶ ὑπογραφῇ παρ'
 ὑμῶν, νὰ σταλθῇ ἐνταῦθα πρὸς ἡμᾶς. προσέτι νὰ φανερωθῶσιν εἰς μέσον ὅλα
 τὰ ἄσπρα τοῦ σχολείου, ὅπου διὰ χειρὸς τοῦ ῥηθέντος διδασκάλου, κύρ Βασι-
 λείου, εἶναι δεδομένα δανειακῶς, εἴτε πρὸς τοὺς χριστιανοὺς τῆς νήσου ταύτης,
 εἴτε εἰς Χίον καὶ ἄλλους τόπους, καὶ νὰ γίνῃ καὶ περὶ τούτων κατάστιχον ἀκρι-
 βῆς καὶ καθαρὸν καὶ νὰ ἀποσταλθῇ ὡσαύτως ἐνταῦθα πρὸς ἡμᾶς, τὰ δὲ ἄσπρα
 νὰ μένωσιν ἐκεῖ, ὅπου εὑρίσκονται, ἀμετακινήτως, ἕως οὗ νὰ γίνῃ διορισμὸς καὶ
 ἀπόφασις παρ' ἡμῶν, πρὸ πάντων δὲ νὰ φανερωθῇ καὶ νὰ μαρτυρηθῇ ἡ ἀλήθεια
 παρ' ὑμῶν τῶν κατοικούντων ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ, ἰερωμένων τε καὶ λαϊκῶν, τῶν
 εἰδότεων καλῶς τὰ περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ σχολείου τούτου, εἰς διάστημα δη-
 λονότι τριάκοντα χρόνων, μὲ ποῖον τρόπον διετέλεσε προστατεύων τῆς σχολῆς ὁ
 ῥηθεὶς διδάσκαλος, κύρ Βασίλειος, καὶ πῶς ἐφέρετο εἰς τὰ τῆς διοικήσεως
 αὐτῆς, ἀφοῦ ἀνέλαβε τὴν διδασκαλικὴν προστασίαν μέχρι τῆς σήμερον, οὗτος
 δὲ χρεῖας νὰ σταλθῇ παρ' ἡμῶν ἐξαρχος πατριαρχικός, εὔρομεν ἐνταῦθα τὸν
 ὀσιώτατον προηγούμενον τοῦ αὐτοῦ μοναστηρίου, ἐν ἱερομονάχῳ κύρ Ἰωάννῃ
 Καλογερανῷ, ἄνδρα σεμνὸν καὶ ἀξίον εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ὑπουργίαν ταύτην,
 τὸν ὁποῖον στέλλομεν ἤδη, ἐξαρχικῶς εἰς ἐκτέλεσιν τῶν συνοδικῆ διαγνώσει
 ἀποφανθέντων παρ' ἡμῶν περὶ τῆς διευθετήσεως καὶ συστάσεως τοῦ αὐτοῦ scho-
 λείου. τούτου χάριν εἰς παράστασιν τῆς ἀληθείας καὶ βεβαίαν πληροφορίαν ἡμῶν

ἐδέξατο τὸ παρόντος ἡμετέρου ἐκκλησιαστικοῦ φρικτοῦ ἐπιτιμίου, καὶ δὴ γράφον-
 τες ἀποφαινόμεθα συνοδικῶς μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ
 ὑπερτίμων, τῶν ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν,
 καὶ ἐντελλόμεθα πᾶσιν ὑμῖν, ὅπως ἐρχομένου αὐτοῦ τοῦ βηθέντος πατριαρχικοῦ
 ἡμῶν ἐξάρχου, ὁσιωτάτου ἐν ἱερομοναχοῖς κῦρ Ἰωάσαφ, ὅσοι ἐξ ὑμῶν τε τῶν
 μοναστηριακῶν καὶ τῶν λαϊκῶν χριστιανῶν γινώσκουσι καλῶς τόσον τὰ περὶ τῶν
 βιβλίων τοῦ αὐτοῦ σχολείου, ὅσα δηλαδὴ ἐξ ἀρχῆς ἐκέκτητο, ὁμοίως καὶ περὶ
 τῶν συγγραμμάτων τοῦ μακαρίτου διδασκάλου Μετακαρίου, ὅσον καὶ περὶ τῶν
 ἄσπρων τοῦ αὐτοῦ σχολείου, ὅπου διὰ χειρὸς τοῦ βηθέντος διδασκάλου, κῦρ
 Βασιλείου, εἶναι δεδομένα θανειακῶς, ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις καὶ περὶ τοῦ τρόπου
 τῆς διοικήσεως τοῦ αὐτοῦ σχολείου ἐν διαστήματι χρόνων ἤδη τριάκοντα, πῶς
 δηλονότι ἐφέρετο ὁ βηθεὶς διδάσκαλος, κῦρ Βασιλείος, περὶ τούτων πάντων ἐν
 φόβῳ θεοῦ καὶ καθαρῷ ψυχῆς συνειδήτῃ νὰ φανερώσῃ καὶ νὰ ὁμολογήσῃ τὴν
 ἀλήθειαν, διὰ νὰ ἀποδειχθῶσι καὶ νὰ ἀποκατασταθῶσι τὰ δίκαια τῆς σχολῆς καὶ
 νὰ λάβῃ τὴν ἀκαιτουμένην σύστασιν πρὸς κοινὴν τοῦ γένους ὠφέλειαν. ὁποῖος
 δὲ ἐξ ὑμῶν ἀπάντων τῶν ἱερωμένων ἢ λαϊκῶν φιλοπροσώπων καὶ χαριζόμενος
 κρύψῃ καὶ σιωπήσῃ τὴν ἀλήθειαν ἢ φανῇ ἐναντίος εἰς τὰ συνοδικῶς ἤδη παρ'
 ἡμῶν ἀποφανθέντα καὶ ἀφορῶντα εἰς σύστασιν τοῦ σχολείου τούτου καὶ κοινὴν
 ὠφέλειαν τοῦ γένους καὶ ἅμα τιμὴν τῆς πατρίδος ἡμῶν, ὁ τοιοῦτος ὡς ἐθελο-
 κακῶν καὶ προδότης φαινόμενος τοῦ κοινοῦ καλοῦ ἀφωρισμένος εἴη παρὰ θεοῦ
 κυρίου παντοκράτορος καὶ κατηραμένος καὶ ἀσυγχώρητος καὶ μετὰ θάνατον ἄλυ-
 τος καὶ τυμπανιαῖος. αἱ πέτραι καὶ ὁ αἶθρος λυθήσονται, αὐτὸς δὲ οὐδαμῶς,
 κληρονομήσειε [δὲ] τὴν λέπραν τοῦ Γιεζῆ καὶ τὴν ἀγχόνην τοῦ Ἰούδα, στένων
 εἴη καὶ τρέμων ἐπὶ γῆς, ὡς ὁ Καὶν, ἢ ὀργὴ τοῦ θεοῦ εἴη ἐπὶ τὴν κεφαλὴν
 αὐτοῦ καὶ ἡ μερίς αὐτοῦ μετὰ τοῦ προδότου Ἰούδα, καὶ προκοπὴν οὐ μὴ ἴδοι
 πώποτε καθ' ὅλην τὴν ζωὴν αὐτοῦ, οὔτε πρόσωπον θεοῦ, ἔχων καὶ τὰς ἀρὰς
 τῶν ἀγίων τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ θεοφόρων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ καὶ τῶν
 λοιπῶν ἀγίων συνόδων. ὑμεῖς δὲ πάντες ὡς εὐπειθῆ καὶ γνήσια τέκνα ἡμῶν τε
 καὶ τῆς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας ποιήσατε, ὡς γράφομεν, καὶ μὴ
 ἄλλως, ἐξ ἀποφάσεως, ἵνα καὶ ἡ τοῦ θεοῦ χάρις καὶ τὸ ἀκείρον ἔλεος εἴη
 ὑμῖν· ἀψὲθ', ἐν μηνὶ μαρτίῳ, Ἰνδικτιῶνος β'. †

† Ὁ Κυζίκου Ἀνθιμος. †

† Ὁ Θεσσαλονίκης Θεοδόσιος. †

† Ὁ Λαρίσσης Μελέτιος. †

† Ὁ Δρύστρας Παρθένιος. †

† Ὁ Νικομηδείας Παφάτος. †

† Ὁ Τυρνόβου Παρθένιος. †

† Ὁ Βερροίας Ἀβράμιος. †

† Ὁ Βάρνης Γεράσιμος. †

† Ὁ Χαλκηδόνος Παρθένιος. † † Ὁ Γάνου καὶ Χώρας Προκόπιος. †
 † Ὁ . . . . . † † Ὁ Ἰχοῦτου Σιλβεστρος. †
 † Ὁ Σιλημβρίας Κύριλλος. †

Archetyp. Flor. II. no 77, qui tabulam nescimus qua ratione tribuit patriarchae Meletio II.

CLIV. 7277—1769, die 20 mensis iunii, ind. II.

Patriarchae Theodosii II. edictum de schola litterarum graecarum monasterii.

Ὁ πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως βεβαίως, ὅτι ἴσον ἐστί.

Ἴσον ἀπαράλλακτον τοῦ πρωτοτύπου συνοδικοῦ σιγιλλιώδους γράμματος.

† Θεοδόσιος, ἐλέω θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης, καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης. †

† Τῶν εἰς κοινὴν ὠφέλειαν τοῦ ἡμετέρου γένους ἀφορώντων καὶ τούτων μάλιστα, ὅσα πρὸς νοῦς φέρει τελειότητα, ἧτις ἐστὶν ὁ ἀληθὴς τῆς ψυχῆς κόσμος, μέσον εὐδαιμονίας καὶ μακαριότητος καθιστάμενα τοῖς ὀρθῶς καὶ κατὰ λόγον ζῆν αἰρουμένοις, τῶν τοιούτων δῆπουθεν ἡ πρόνοια καὶ φροντίς προηγουμένως ὀφείλεται τοῖς πνευματικοῖς τῆς ἐκκλησίας προστάταις καὶ ποιμενάρχαις· τοῖς γὰρ τῶν κοινῶν προστατοῦσι πραγμάτων προῦργαίτατον καθέστηκεν ἡ περὶ ταῦτα συνεχῆς καὶ τεταμένη φροντίς, συντονώτερον δὲ ἤδη περὶ τὰ τιμιώτερα τούτων ἔχειν ὀφείλουσι καὶ τὰ τῆς ἐπισυστάσεως αὐτοῖς ἐκ παντὸς τρόπου ἐπιμνηστεύεσθαι. μουσείων μὲν οὖν καὶ φροντιστηρίων, καὶ τὰ μάλιστα κοινωφελῶν, ἀεὶ ποτε ποιεῖσθαι πρόνοιαν καὶ τῶν παιδείας τροφίμων κηδεσθαι καὶ τὰ πρὸς σύστασιν αὐτῶν, αὐξήσειν τε καὶ διαμονὴν ἐπιζητεῖν καὶ κρατύνειν διὰ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἰσχύος καὶ χάριτος, γράμμασί τε καὶ ὑπομνήμασιν ἐκκλησιαστικοῖς ἐναποταμιεύειν τὰ περὶ τῆς αὐτῶν ἐξηκριβωμένης ἤδη καταστάσεως, τῶν ἀναγκαιωτάτων ὁμολογουμένως καθέστηκεν. ἐπειδὴ τοιγαροῦν τὸ ἐν τῇ γῆσι Πάτριῳ φροντιστήριον τῶν ἑλληνικῶν μαθημάτων ἀμελῶς οὕτως ἤδη διέκειτο, ὥστε κατὰ μικρὸν εἰς φθορὰν ὑπορρεῖν καὶ μηκέτι ἀκούεσθαι καὶ ταῦτα κοινὸν ἔν παιδείας καταγώγιον τοῖς ἔρωτι ταύτης προσφοιστῶν ἐθέλουσι τῶν τοῦ ἡμετέρου γένους ὀρθοδόξων, ἐν ᾧ πλείστοι περ ὅσοι κατὰ τοὺς παρελθόντας χρόνους ἐγγυμνασιέντες τῶν τῆς παιδείας καλῶν ἐπεδρέψαντο, εἰσι δὲ οἱ καὶ ἀφθόνως τούτων ἐγεύσαντο

κάπὶ τὴν ἀκρόωρειαν τῆς τε θύραθεν φιλοσοφίας καὶ τῆς καθ' ἡμᾶς ἱεράς θεολο-
 γίας ἐλληλακότες καὶ τῆς πρακτικῆς ἀρετῆς πρωταγωνισταὶ γενόμενοι μέγιστον
 κλέος παρὰ πᾶσιν ἤσαντο καὶ τῷ γένει κοινωφελεῖς ὡς ἔβησαν. ταῦτ' ἄρα φροντίς
 ἤδη κατεβλήθη παρὰ τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας ἀνερευνη-
 σαι τὰ κατ' ἀρχὴν πάντα ἐξακριβώσασθαι τε καὶ συστήσασθαι κάπὶ τὸ κρεῖττον,
 ἢ δυνατόν, ἐπαναγαγεῖν πρὸς κοινὴν τοῦ γένους ὠφέλειαν. καὶ δὴ μεταπεμφθέν-
 τος τοῦ ἐν αὐτῷ λογιωτάτου διδασκάλου, κύρ Βασιλείου, ἐγένετο ἀκριβῆς ἔρευνα
 περὶ τῆς ἀκαταστάσεως αὐτοῦ καὶ δὴ καὶ τῶν προσόντων καὶ ἀνηκόντων αὐτῷ τῷ
 φροντιστηρίῳ, νομίμως τε καὶ εὐλόγως ἕκαστα διετητήθη καὶ ἀπεφάνθη κοινῇ ἡμῶν
 συνοδικῇ διαγνώσει. καὶ πρῶτον μὲν περὶ τῆς ἐν αὐτῷ διαδοχῆς, ἣν προὔβαλεν
 ὁ ῥηθεὶς διδασκαλός, κύρ Βασιλείος, προταίνων κωδικέλλον τινα, εἴτ' οὖν δια-
 θήκην τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει γενομένου διδασκάλου, κύρ Γερασίμου, ὅστις
 αὐτίθεν ἀκύρος καὶ ἀνίσχυρος ὤφθη, ὡς μὴ συνάδων τοῖς θείοις καὶ ἱεροῖς
 κανόσι καὶ πολιτικαῖς νόμοις· τοῦ γὰρ κωδικέλλου ἐπὶ πέντε μαρτύρων συν-
 σταμένου καὶ ἀναπληροῦν μὲν τὸ ἐλλείπον τῇ διαθήκῃ φύσιν ἔχοντος, οὐ μὴν
 δὲ κληρονόμον ἢ ἀποκληρονόμον καθιστᾶν, ὅπερ ἐν διαθήκῃ γίνεται, ὁ προ-
 βαλλόμενος χάρτης ὑπὸ τοῦ ῥηθέντος διδασκάλου, κύρ Βασιλείου, ἀμάρτυρος ὧν
 οὐχ εἴξει τὸ εἶναι καὶ λέγεσθαι κωδικέλλος κατὰ νόμους. εἰ δὲ καὶ κωδικέλλος
 ὑποτεθεῖν, τὸ τέλειον ἔχων, οὐ παρὰ τοῦτο κληρονόμον ἀποδείξει τηλικούτου
 κτήματος, ὅπερ ὅτι οὐκ ἴδιον, ἀλλὰ κοινὸν ὑπάρχει τοῦ γένους δηλονότι, ἐῷμεν
 ἤδη λέγειν. ἀλλ' εἰ καὶ διαθήκῃ ὑπῆρχε τελεία, οὐδὲν ἂν εἶχε κύρος, ὡς
 ἀπαδούσα τοῖς ἱεροῖς κανόσιν· αὐτίκα γὰρ ὁ σ' κανὼν τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει
 πρώτης καὶ δευτέρας ἀγίας συνόδου ῥητῶς οὕτω διέξεισιν· «ὁ μονάσαι βουλό-
 μενος περὶ τῶν ἐκείνου πρότερον διατιθέσθω· μετὰ γὰρ τὸ μονάσαι τῶν αὐτοῦ
 πάντων κυριεύσει τὸ μοναστήριον». τοῖς δ' ἱεροῖς κανόσι καὶ οἱ πολιτικοὶ νόμοι
 συμπάσχοντες φαίνονται· φασὶ γὰρ ὡς «ὁ μέλλον εἰσιέναι εἰς μοναστήριον δια-
 τιθέσθω τὰ καθ' ἑαυτὸν πρὸ τῆς εἰσόδου τοῦ αὐτοῦ, ἐπεὶ προσκυροῦται τῷ μονα-
 στηρίῳ πάντα τὰ αὐτοῦ, καὶ μὴ ῥητῶς φήσισιν εἰσαγαγεῖν αὐτά, καὶ οὐκ ἔτι
 ἔσται κατ' οὐθένα τρόπον κύριος αὐτῶν». ὁ δὲ μακαρίτης ἐκεῖνος, κύρ Γερασίμος,
 τοῦ χοροῦ τῶν μοναζόντων ὑπάρξας πῶς ἂν διαθέσθαι καλῶς εἶχεν, ὧν οὐ
 κύριος ὑπῆρχε; καὶ ταῦτα ἐν πράγματι κοινῷ, οὕτινος οὔτε ἐκεῖνος, οὔτε τὸ
 μοναστήριον, οὔτ' ἄλλος τις ἰδιαζόντως δεσπόσει, ὅτι μὴ ἢ καθ' ἡμᾶς τοῦ Χρι-
 στοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, ὡς παρ' εὐσεβῶν καὶ φιλοθέων ἀνδρῶν ἀνοικτοδομηθέντος,
 παρ' ἄλλων δὲ ὁμοίως προικισθέντος, χρημάτων τε καὶ βιβλίων παντοδαπῶν
 ἀναθέμασι πρὸς κοινὴν τοῦ γένους ὠφέλειαν. ἂ' ἀκύρου τοῖνον καὶ ἀνίσχυρου

μένοντος τοῦ εἰρημένου κωδικέλλου, εἴτ' οὖν διαθήκης, κατὰ τοὺς ἐκτεθέντας θεῖους
 καὶ ἱεροὺς κανόνας καὶ πολιτικούς θεσμούς καὶ κατὰ πάντα ἄλλον λόγον δικαίου,
 ὁ διαληθθεὶς διδάσκαλος, κύρ Βασιλείος, οὐδὲν ἔχει δικαίον διαδοχῆς οὔτε περὶ
 τὴν διδασκαλικὴν προστασίαν τοῦ αὐτοῦ φροντιστηρίου, οὔτε περὶ τὰ βιβλία
 καὶ κτήματα καὶ τὰ ἀπὸ ἐλεημοσυνηῶν ἀσπρα, ἅπερ ζήλω φιλοθέων ἀνδρῶν ἐ-
 κτήσατο ἢ αὐτῇ σχολῇ, καὶ ὅσαπερ ἂν προσκτήσῃται, ἀνατεθειμένα πρὸς κοινὴν
 τοῦ γένους ὠφέλειαν καὶ ἀναφαίρετα μένειν ἔχοντα. β'. ἐπομένως οὖν ἐκρίθη
 εὐλογον καὶ ἀπεφάνθη κοινῇ γνώμῃ, ὅπως τοῦ λοιποῦ ὑπάρχωσιν ἐν τῇ αὐτῇ
 σχολῇ διδάσκαλοι δύο, ὁ μὲν τῶν φιλοσοφικῶν, ὁ δὲ τῶν γραμματικῶν, καὶ ὁ
 μὲν ῥηθεὶς λογιώτατος κύρ Βασιλείος διωρίσθη διδάσκαλος τῶν φιλοσοφικῶν,
 ὁφείλων ἀόκως καὶ ἐπιμελῶς καὶ ὡς ἐνι σαφῶς καὶ ἀκριβῶς ἀναπτύσσειν τὰ
 Κορυθαίλια τῶν ἀκροαματικῶν ὑπομνημάτων καὶ τὸν ἐγκείμενον εἰσκορθεύειν
 τοῖς ἀκροωμένοις κοῦν καὶ ἅμα πρὸς εὐσέβειαν ὑπαλείφειν, οὐδὲν δὲ οὔτε δια-
 τάττειν, οὔτε παρακελεύεσθαι, οὔτε ἀνακρίνειν τὸν τῶν γραμματικῶν διδάσκαλον
 ἢ τοὺς ἐπ' αὐτῷ μαθητάς. τέτακται δ' αὐτῷ μισθὸς διακοσίων πεντήκοντα
 γροσίων. τῶν δ' αὖ γραμματικῶν διωρίσθη διδάσκαλος ὁ λογιώτατος ἐν μονα-
 χοῖς, κύρ Δανιήλ, ὁ προσταλαίς δηλονότι εἰς τὴν αὐτὴν σχολὴν ὡς ἱκανῶς
 ἔχων περὶ τὴν τούτων παράδοσιν, ὥστιν τέτακται μισθὸς ἐτήσιος διακοσίων
 γροσίων. ἀμρότεροι δ' ἔχουσιν ἐκάστου ἔτους ἀναγγέλλειν δι' ἀναφορῶν, ὅποια
 τῶν μαθημάτων παραδιδόσιν, ὅπόσους τε ἀκροατὰς ἑκάτερος ἔχει καὶ ἐν ὁπό-
 σαις ἡμέραις τοῦ ἐνιαυτοῦ ποιεῖται τὴν παράδοσιν. γ'. τὰ δὲ σωζόμενα βιβλία
 ἐν τῇ αὐτῇ σχολῇ, ὄντα ἀφιερώματα φιλοθέων τινῶν ἀνδρῶν, ἅτινα προλαβόντως
 καταγράψασαν διὰ τοῦ σταλέντος ἐξαρχικῶς ἐκείσε εἰς Πάτριον, ὀσιωτάτου ἐν
 ἱερομονάχαις, κύρ Ἰωάνναφ Καλογερά, ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ συγγράμματα τῶν ἐν
 μακαρίᾳ τῇ λήξει γενομένων διδασκάλων, τοῦ τε κύρ Μακαρίου καὶ τοῦ κύρ
 Γερασίμου, περιεχόμενα ῥητῶς καθ' ἑκάστον ἐν τῷ γεγονότι καταλόγῳ, διαμένειν
 ἔχουσι διηνεκῶς ὑπὸ τὴν δεσποτείαν τῆς αὐτῆς σχολῆς, ὡς κτήματα καὶ ἀφιερ-
 ωματα αὐτῆς ἀναφαίρετα καὶ ἀναπόσπαστα, μηδενοῦ τῶν ἀπάντων, οὔτε συγγε-
 νοῦς τῶν ἀφιερωσάντων ἐκεῖνα, οὔτε τοῦ ῥηθέντος κύρ Βασιλείου, οὔτε ἄλλου
 ἱερωμένου ἢ λαϊκοῦ δυναμένου ἐπὶ οὐδεμιᾷ προφάσει ἀντιποιήσασθαι μέρος ἐξ
 αὐτῶν ἢ δωρήσασθαι τινὶ ἢ ἀπεμπολῆσαι ἢ ἄλλως πως ἀφελῆσθαι τῆς σχολῆς
 ἐκείνης καὶ ἀδίκως ἀποστερῆσαι, ἐφ' οἷς ἀπεφάνθη εἶναι βιβλιοθηκάριον ἓνα τῶν
 τροφίμων τῆς αὐτῆς σχολῆς, ἀνδρα τὸ πιστὸν καὶ ἐχέγγυον ἔχοντα, ὅστις ὀφείλει
 παρέχειν διδασκαλοῖς τε καὶ μαθητιῶσιν, ὅπερ ἂν τῶν βιβλίων αὐτοῦτο ἕκαστος εἰς
 χρῆσιν, λαμβάνειν μέντοι αὐτόγραφον περ' ἑκάστου καὶ φροντίζειν ἐπαναλαμβάνειν

τὰ διδόμενα, ὥστε πλήρη αἰεὶ σώζεσθαι τὴν βιβλιοθήκην. δ'. πρὸς δὲ τούτοις ἀπεφάνθη, ὅπως ὁ τῆς Ἀποκαλύψεως ἱερός ναὸς τοῦνευθεν διατελεῖ ὑπὸ τὴν προστασίαν καὶ ἐπίσκεψιν τοῖν διδασκαλοῖν ἀφροῖν, δηλονότι μετὰ τε τῆς περιοχῆς τῶν κελλείων καὶ τοῦ κήπου, ἐν ᾧ ἡμερεύειν ἔχουσι ἐκ τῶν μαθητῶν οἱ ἱερωσύνης τετυχηρότες. ἐπειδὴ δὲ ὁ αὐτὸς ναὸς ὑπάρχει τοῦ κατὰ τὴν αὐτὴν νῆσον ἱεροῦ σταυροπηγιακοῦ ἡμῶν μοναστηρίου, ὃν οἱ ἐν αὐτῷ πατέρες παρέιχον ἐνί τινι ἐφ' ὄρου ζωῆς αὐτοῦ λαμβάνοντες ἅπαξ διακόσια γρόσια ἢ καὶ πλείω, τέως δὲ τὴν δεδομένον εἰς τὸν ῥηθέντα κύρ Βασίλειον, ἀπεφάνθη καὶ περὶ τούτου, ὅπως μηδετέρῳ ζημίᾳ ἐκτιγένηται, ἀλλ' ὁ μὲν κύρ Βασίλειος ἐκαναλάβῃ τὰ ἀπερ δέδωκεν ἐξ οικείων ἄσπρα, τὰ δὲ ῥηθέν μοναστήριον ἔχη λαμβάνειν κατ' ἔτος παρὰ τῶν διδασκάλων ἀνά γρόσια εἰκοσιπέντε ἕνεκεν τοῦ αὐτοῦ ναοῦ. ἐπὶ τούτοις οὖν, ἐπιτρόπων ὄντων ἐνταῦθα τῆς αὐτῆς σχολῆς ἕσαι τῶν τιμῶν ἐπιτρόπων τοῦ εὐλογημένου ῥουφετίου τῶν γουναράδων, θέον ἐκρίθη καθιστάναι κάκεισε ἐν Πάτμῳ ἐπιτρόπους καὶ φροντιστὰς τῆς αὐτῆς σχολῆς τέσσαρας, δύο μὲν ἐκ τῶν ὀσιωτάτων πατέρων τοῦ ῥηθέντος ἱεροῦ μοναστηρίου, τὸν κατὰ καιρὸν ἡγούμενον καὶ [τὸν] ἐκκλησιαρχὴν, δύο δὲ ἐκ τῶν λαϊκῶν χριστιανῶν προεστώτων τῆς αὐτῆς χώρας, οἵτινες παραλαμβάνοντες εἰς χεῖρας αὐτῶν τὰ ἀποστελλόμενα ἐκεῖσε ἀπὸ ἐλεημοσυνῶν ἄσπρα ἔχουσι ἀποπέλλειν τὸν λογαριασμὸν πρὸς τοὺς ἐνταῦθα ἐπιτρόπους. ταῦτα γοῦν οὕτω κοινῇ συνοδικῇ διαγνώσει κριθέντα νομίμως τε καὶ δικαίως διατιθέντα καὶ ἀποφαινόμενα πρὸς καλὴν τοῦ λοιποῦ διεξαγωγὴν καὶ σύστασιν τῆς αὐτῆς σχολῆς εἰς κοινὴν προκειμένης τοῦ γένους ὠφέλειαν ἀδέτησεν ἐπικυρωθῆναι· καὶ διὰ πατριαρχικοῦ συνοδικοῦ ἡμῶν γράμματος πρὸς διηγετὴ καὶ ἀπαράτρεπτον φυλακτὴν, παράστασιν τε καὶ ἀσφάλειαν, ὅθεν γράφοντες συνοδικῶς ἀποφαινόμεθα μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερέμνων, τῶν ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν, ἵνα τοῦ εἰρημένου κωδικέλλου ἀκύρου καὶ ἀνισχύρου πάντη νομίμως καὶ κανονικῶς ἀποδειχθέντος, ὅσα κατὰ καιροὺς ἐξεδόθησαν πατριαρχικῶ συνοδικῶ γράμματα ἐπερειδόμενα τῷ αὐτῷ κωδικέλλῳ μήπω ἐξακριβωθέντι, εἴτε περὶ τῆς διαδοχῆς τῆς ἐν αὐτῇ τῇ σχολῇ διδασκαλικῆς προσκείας, εἴτε περὶ τῶν βιβλίων καὶ χρημάτων καὶ λοιπῶν κτημάτων καὶ ἀφιερωμάτων κτλ., ἔκρυφα κάκεινα διαμένωσι, καὶ [εἰ] ὀφέ ποτ' ἂν ἐμρανισθεῖεν, ἀντ' οὐδενὸς ἔχουσι λογίζεσθαι, τὰ δ' ἀνωτέρω κεφλαπωδῶς ἐκτεθέντα περὶ τῆς διοικήσεως τῆς αὐτῆς σχολῆς καὶ τῶν βιβλίων καὶ τῶν χρημάτων καὶ λοιπῶν κτημάτων καὶ ἀφιερωμάτων ὀφειλουτὶν ἔχειν τὸ κύρος καὶ τὴν ἰσχὴν ἀπαράτρεπτον καὶ ἀμεταποίητον κατὰ πάντα καιρὸν, ἅτε δὴ νομίμως καὶ κανονικῶς διατιθέντα, εὐλόγως τε καὶ δικαίως

ἀποφανθέντα, πρὸς τε σύστασιν ἀφορῶντα τῆς σχολῆς καὶ κείνην τοῦ γένους ὠφέ-
λειαν. ὅς δ' ἂν καὶ ὁποῖος τῶν ἀπάντων τολμήσῃ καθ' οἰονόησινα χρόνον δια-
σεῖσαι καὶ παραχαράξαι τι τούτων καὶ ἀδικῶν ἐκτείνει χεῖρα καὶ ἐπήρειάν τινα
ἐπαγαγεῖν αὐτῇ τῇ σχολῇ, ὁ τοιοῦτος, ὁποῖός ἂν εἴη τάξεως καὶ καταστάσεως
καὶ ὁποῖου βαθμοῦ, ὡς φιλάδικος καὶ ἱερόθυλος καὶ κομιδῇ βάρβαρος καὶ ἐχθρὸς
τῆς τοῦ γένους προκοπῆς καὶ ὠφελείας καὶ μισόκαλος ἀφωρισμένος εἴη παρὰ
τῆς ἀγίας καὶ ὁμοουσίου καὶ ζωοποιῦ καὶ ἀδιαρέτου τριάδος, τοῦ ἑνὸς τῆ
ρῦσει Θεοῦ, καὶ κατηραμένος καὶ ἀσυγχώρητος καὶ μετὰ θάνατον αὐτοῦ καὶ
τυμπανιαῖος καὶ πάσαις ταῖς πατριαῖς καὶ συνοδικαῖς ἀραῖς ὑπεύθυνος καὶ ἔνο-
χος τῷ κυρί τῆς γεέννης. ἐπὶ τούτοις οὖν ἄκασιν ἀπελύθη καὶ τὸ παρὸν ἡμέ-
τερον πατριαρχικόν, συνοδικὸν ἐν μεμβράναις γράμμα καὶ ἐπεβραβεύθη τῇ ῥη-
θείᾳ ἐν Πάτρῳ σχολῇ εἰς μόνιμον ἀσφάλειαν, καταστρώθην κἀν τῷ ἱερῷ κώ-
δῃ τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας. †

† Ἐν ἔτει σωτηρίῳ ,αψξθ', κ' ἰουνίου μηνός, ἐπινεμήσεως β'. †

† Θεοδόσιος, ἐλέω θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως,
Νέας Ῥώμης, καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης. †

† Ὁ Κυζίκου Γεράσιμος. †

† Ὁ Προύσσης Γεράσιμος. †

† Ὁ Νικομηδείας Παρθένιος. †

† Ὁ Βερροίας Δανιήλ. †

† Ὁ Ἡρακλείας Γεράσιμος. †

† Ὁ Φιλιππουπόλεως Σαμουήλ. †

† Ὁ Χαλκηδόνος Ἀθανάσιος. †

† Ὁ Λήμνου Διονύσιος. †

† Ὁ Δέρκων Διονύσιος. †

† Ὁ Δράμας Παρθένιος. †

† Ὁ Θεσσαλονίκης Νικηφόρος. †

† Ὁ Γανοχώρων Προκόπιος. †

† Ὁ Μυρέων Παρθένιος. †

† Ὁ Βελιγραδίου Πορφύριος. †

† Ὁ Τυρνάβου Ἀνθιμος. †

*Exemplar chart. Flor. nro 78. Sud nro 79 exstat eiusdem patriarchae γράμμα
συνοδικὸν περὶ τῶν χρημάτων καὶ τῶν βιβλίων τῆς σχολῆς τῷ 1769. ἀρχεται
«δοσιώτατε καθηγούμενε τοῦ κατὰ τὴν νῆσον Πάτρῳ ἱερῷ καὶ σεβασμίῳ σταυρο-
πηγιακοῦ μοναστηρίου». Exemplar non sumus nacti.*

CLV. 7285—1777, mense februario, ind. X.

*Patriarcha Sophronius II. et synodus excommunicant hieromonachum Christo-
phorum eparchiae Ancyrae.*

† Σωφρόνιος, ἐλέω θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως,
Νέας Ῥώμης, καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης. †

† Θεοφιλέστατε ἐπίσκοπε Σάμου καὶ Ἰκαρίας, ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργέ, καὶ ἐντιμώτατοι κληρικοί, ὁσιώτατοι πατέρες τοῦ ἡμετέρου πατριαρχικοῦ καὶ σταυροπηγιακοῦ μοναστηρίου τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου κατὰ τὴν νῆσον Πάτμον καὶ λοιποὶ πάντες εὐλογημένοι χριστιανοί, χάρις εἴη ὑμῖν καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ. Δίκαιον πάντως καὶ πρέπον, ποιναῖς καὶ παιδείαις ταῖς παρὰ τῶν νόμων καθυποβάλλειν τὸν λειποτάκτην γενόμενον καὶ τῆς ἰδίας τάξεως καὶ σεμνοπρεπείας ἀποσχισθέντα καὶ ἐκ τῆς τοιαύτης λειποταξίας εἰς ἀνοδίας καταλισθῆσαντα βάραθρα· τὸν γὰρ ποιοῦντα τοιαῦτα καὶ ἀναίθην κατεξανιστάμενον πάσης ἐξουσίας οὐ δεῖ περιορᾶν ἀπαιδεύτον καὶ ἀτιμώρητον, ἵνα μὴ τῆς κακίας μὴ κολαζομένης ἐπὶ μετῶν ἐπαύξη τὰ κακὰ, ὅπερ οὔτε θεμιτὸν οὔτε νόμιμον. ἐπειδὴ τοιγαροῦν καὶ ὁ Κακοχριστοφόρος ἱερομόναχος, ὁ καταγόμενος ἀπὸ τῆς ἐπαρχίας Ἀγκύρας παρεσφρήσας, ὡς μήποτε ὄφελεν, εἰς τὸ [τῆς] ἱερωσύνης ἐπάγγελμα καὶ μοναδικὸν δῆθεν προελόμενος βίον, καὶ ἐν τῷ ἀγωνίῳ Ὄρει τοῦ Ἄθωνος εἰς τὸ τῶν μεγαλοσχήμεων τάγμα ταχθεὶς καὶ ὑπὸ γέροντα ἐν ὑποτακτικῷ τάξει διατελέσας, εἶτα δ' ἀποσχιρτήσας καὶ ἀποδράς ἐκεῖθεν εἰς Σάμον παρεγένετο, ὅπου ἐν ὑποκρίσει ψευδωνύμου ὁσιότητος καὶ ἀρετῆς προσκοίτησε ἐξαπατήσας τοὺς πολλοὺς εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἐκεῖ μοναστήριον τῆς ὑπεραγίας ἡμῶν Θεοτόκου, ἡσύχιον βίον καὶ ἀπράγμονα ὑποσχόμενος, οἱ δ' ἐν αὐτῷ πατέρες ἐν ἀπλότῃ ψυχῆς καὶ ἐν ἀκακίᾳ, δαβιτικῶς εἰπεῖν, κορευόμενοι ἐνόμισαν αὐτὸν εἶναι τοιοῦτον, ὡς ἐδόκει τοῖς πολλοῖς, ἄνδρα θεληνότεν καλογερικὸν καὶ ἐνάρετον. ὁ δὲ μικρὸν ἡσυχάσας, εἶτα δὲ μὴ δυνηθεὶς ὑποκρύψαι τὴν ἐνδομυχοῦσαν αὐτῷ κακίαν πολλῶν σκανδάλων καὶ ταραχῶν αἴτιος ἐγένετο καὶ πρὸς τούτοις οἰκοδομήσας ἐν μετόχιον μικρὸν ἀνευ ἀδείας τῶν πατέρων καὶ τοῦ κατὰ τόπον ἀρχιερέως προσεπεβίασεν ὑστερον τοὺς πατέρας καὶ ἔλαβε παρ' αὐτῶν ἐννέα πουγγεῖα τῶν ἄσπρων ἐπὶ πρόφασει τοιαύτῃ, ὅτι δῆθεν ἐξώδευσεν ἐκεῖνα εἰς οἰκοδομὴν τοῦ αὐτοῦ μετοχίου, ὅπερ καὶ ἐζήτην ἀποσκάσαι ἀπὸ τοῦ μοναστηρίου, ὡς ἰδιοκτῆτου πεκουλίου τούτου ἀντιποιούμενος καὶ μυρίας ἑσας συκοφαντίας καὶ κατηγορίας συρράπτων κατὰ τῶν αὐτῶν πατέρων καὶ θεινὰ κατ' αὐτῶν ἡσήμεραι· παλαμώμενος, καὶ οὕτως ἐζημίωσεν αὐτοὺς καὶ μόλις τρία πουγγεῖα τῶν ἄσπρων ἐξοδεύσας ἐν τῷ αὐτῷ μετοχίῳ, καθὰ μαρτυρεῖται παρὰ πολλῶν εἰδόντων τα τῆς οἰκοδομῆς, ἔλαβε παρ' αὐτῶν τὰ ἐννέα πουγγεῖα τῶν ἄσπρων φιλαδελφικῶς καὶ πλεονεκτικῶς. ταῦτα δὲ δραματουργήσας προσηλώθη πάλιν τῷ ἱερῷ μοναστηρίῳ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου κατὰ τὴν νῆσον Πάτμον καὶ παραγενόμενος αὐθις εἰς Σάμον οἰκοδόμησεν ἐν μοναστήριον ἐν τῷ μετοχίῳ τοῦ αὐτοῦ μοναστηρίου τῷ καιμένῳ ἐν τῷ Μαραθοκάμπῳ καὶ τιμωμένῳ ἐπ' ὀνόματι

τοῦ ἁγίου Γεωργίου χωρὶς ἀθείας τινός οὔτε ἐκκλησιαστικῆς οὔτε τοῦ κατὰ τόπον ἀρχιερέως οὔτε τῶν πατέρων καὶ ἤδη πάλιν ζητεῖ οἰκοδομησασθαι ἕτερον ἕμοιον μετόχιον, καὶ ταῦτα πάντα ποιῶν οὐχὶ θεῶν ζήλω κινούμενος, ἀλλὰ κακοβούλως ἐπὶ σκοπῷ τοῦ ζημιῶσαι μετέπειτα τὸ ἱερόν τοῦτο μοναστήριον. περιήλθε δὲ καὶ εἰς πολλὰς ἐπαρχίας καὶ παροικίας καὶ συνήγαγεν ἱκανὴν ἐλεημοσύνην ἐπ' ὀνόματι τοῦ αὐτοῦ κατὰ τὴν Πάτριον μοναστηρίου τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, καὶ εὐ δέδωκεν ἐν τῷ μοναστηρίῳ οὔτε ὄβολον ἐκ τῶν συναχθέντων ἀσπρων, ἀλλὰ κατεκράτησεν ἐκεῖνα ὡς πλεονέκτης καὶ ἱερόσυλος, καὶ ἐν ἐνὶ λόγῳ κακώτροπός ἐστιν ὁ ἀνὴρ καὶ ἐγκληματίας, ταραχώδης τε καὶ σκανδαλοποιὸς καὶ ἀξίως ποινῆς καὶ παιδείας ἐσχάτης καὶ παντελοῦς καθαιρέσεως. τούτου χάριν γράφοντες ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀποφαινόμεθα συνοδικῶς μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων, τῶν ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν, ἵνα ὁ ῥηθεὶς κακοῖερομόναχος Χριστοφόρος, ὡς τοιοῦτος ἀναφανεὶς τὴν καμίαν καὶ ἀγχειρίτητα, ταραχώδης τε καὶ λειποτάκτης καὶ κακὸν ἀπωλείας προκείμενος τοῖς ἀπλουστέροις παρὰδειγμα καὶ τοιαῦτα δραματουργήσας καὶ κατατολήσας ἔργα παρανομίας μεστὰ, καὶ διὰ τοῦτο ὑπεύθυνος γενόμενος ἐσχάτῃ ἐκκλησιαστικῇ ποινῇ καὶ παιδείᾳ, καθηρημένος ὑπάρχη παρὰ θεοῦ κυρίου παντοκράτορος καὶ ἑκπρωτος τοῦ ἱερατικοῦ καταλόγου καὶ ἐπαγγέλματος. μηδεὶς τολμήσῃ συμφορῆσαι αὐτῷ ἢ συλλειτουργῆσαι ἢ τὴν ἀνίερν αὐτοῦ χεῖρα ἀπέσασθαι ἢ εἰσόδημα ἐκκλησιαστικὸν πολὺ ἢ ἕλγρον αὐτῷ δοῦναι ἐν βάρει ἀργίας καὶ ἀσυγγνώτου ἀλύτου ἀφορισμοῦ τοῦ ἀπὸ θεοῦ κυρίου παντοκράτορος, ἐξ ἀποφάσεως. ψαοζ', ἐν μηνὶ φεβρουαρίῳ, ἰνδικτιῶνος ε'. †

† Ὁ Ἐφέσου Μελέτιος. †

† Ὁ Ῥόδου Ἀθανάσιος. †

† Ὁ . . . . . †

† Ὁ Χριστουπόλεως Ἱερεμίας. †

† Ὁ . . . . . †

† Ὁ Σουλμβρίας Παρθένιος. †

† Ὁ Χαλκηδόνος Παρθένιος. †

† Ὁ Νεαπόλεως Μελέτιος. †

† Ὁ Δέρκων Ἀνανίας. †

† Ὁ . . . . . Ἰάκωβος. †

† Ὁ Κορίνθου Γαβριήλ. †

Archetyp. Flor. II. no 82.

CLVI. 7288—1780, mense iunio, ind. XIII.

Patriarcha Sophronius II. confirmat privilegia monasterii declaratque collegium pellioniarum esse eius procuratorem in Urbe.

† Σωφρόνιος, ἐλέω θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης, καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης. †

† Ἡ ἐπιτροπὴ ἐπιτετραμμένου τινὸς πράγματός ἐστὶν ἐπιτροπὴ, ἣτις ἐπι-
 χορηγείται παρὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ πράγματος ἐκείνου, ὅφ' ὃ ἐπιτροπεύειν μέλ-
 λουσιν, οἷς ἡ ἐπιστασία κεχορηγῆται, οὐ μέντοι ἀφαιροῖσι τοῦτο τῶν προνομίων
 καὶ συσταστικῶν ἐκείνου τοῦ πράγματος, ὡς ἂν τις φαίη, μὴ τοῦ ὀρθοῦ λόγου
 οὔτε τῆς ἀληθείας ἐχόμενας. Διοικηταὶ οὖν τῶν πραγμάτων καὶ οὐ κύριοι εἰσιν
 οἱ ἐπίτροποι· διὸ καὶ καλῶς διοικήσαντες τὰ ἐπιτετραμμένα αὐτοῖς καὶ ἐπαι-
 νοῦνται καὶ δι' εὐφροσύνης ἔχονται γλαύττης, ὅφ' ὧν ἡ διοίκησις τῶν πραγμάτων
 αὐτοῖς ἐπιτέτραπται, εἰ δὲ τὸναντίον ἀπολύονται τοῦ λειτουργήματος καὶ ἐξίσταν-
 ται τῆς ἐπιστασίας, καὶ γ' ἐν δίκῃ. «ἐξέδοτο γὰρ φασὶ καὶ τὰ ἱερὰ λόγια, ἑτέροις
 γεωργοῖς τὸν ἀμπελώνα οἱ ἀποδώσουσι τοὺς καρποὺς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν».
 τοιούτων οὖν ἔντων καὶ τῶν τιμωτάτων καὶ χρησιμωτάτων προκρίτων χριστιανῶν
 τοῦ εὐλογημένου βουφετίου τῶν γουναράδων, οἱ τῆς ἡμετέρας πατριαρχικῆς καὶ
 σταυροπηγιακῆς σεβασμίας μονῆς τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ὁσιώτατοι
 πατέρες τῆς κειμένης κατὰ τὴν νῆσον Πάτμον ὀρώντες τὴν μονὴν ταύτην ἐν
 χῆτει καὶ στερήσει διατελοῦσαν ἐπιστασιῶν καὶ ἐπιτρόπων τῆς μονῆς αὐτῶν ταύ-
 της ἐνταῦθα εἰς βασιλευούσαν, προσεδράκον τῇ ἡμῶν μετριότητι καὶ οἰκαιοθελῶς
 καὶ ἀβιάστως ἐζήτησαν τὴν ἐπ' αὐτοῖς ἐπιστασίαν καὶ ἐπιτροπικὴν διοίκησιν τοῦ
 εὐλογημένου βουφετίου τῶν γουναράδων ἐπὶ τῷ διακείμενῳ μὲν τὰ ἐκ παλαιῦ τοῦ
 χρόνου ἐπιβραβευθέντα προνόμια τῇ μονῇ ταύτῃ διὰ τε βασιλικῶν θεσπισμάτων
 καὶ πατριαρχικῶν καὶ συνοδικῶν γραμμῶν ἀπαραγγεῖρητα, ἀπαραχάρακτά τε
 καὶ ἀπαράτρεπτα, διοικεῖσθαι δὲ καὶ ἐξοικονομαῖσθαι ἀρίτως παρὰ τοῦ αὐτοῦ
 βουφετίου τῶν γουναράδων τὰς ἐμπιπτούσας ὑποθέσεις τῆς μονῆς ταύτης ἀρίτως
 καὶ θεοφιλῶς καὶ κατὰ λόγον ὀρθῶν καὶ παντὶ σθένει καὶ ὄλαις δυνάμεσιν
 ἀποκρούεσθαι μὲν παρ' αὐτῶν πᾶν ἀντίξουν καὶ ἀντικείμενον τῇ λυσιτελείᾳ τῆς
 μονῆς ταύτης, διενεργεῖσθαι δὲ πάντα τὰ λυσιτελεῖ καὶ ὠφέλιμα καὶ συντηρητικὰ
 τῆς μονῆς ταύτης κατ' ἐπιτροπικὴν διοίκησιν τῶν αὐτῶν προκρίτων χριστιανῶν
 τοῦ εὐλογημένου βουφετίου τῶν γουναράδων, ταύτης οὖν τῆς ἰκεσίας καὶ αἰτή-
 σεως προσενηχθείσης ἡμῖν παρὰ τῶν προκρίτων ὁσιωτάτων πατέρων τῆς ἱεράς
 ταύτης μονῆς προσκαλεσάμενοι ἡμεῖς τοὺς ἐγκριτοτέρους χριστιανούς τοῦ εὐλο-
 γημένου τούτου βουφετίου τῶν γουναράδων παρακινήσαμεν αὐτοὺς καὶ προετρεψά-
 μεθα καὶ τρόποις παντοίοις κατηναγκάσαμεν καὶ ἐπέισαμεν τοὺς αὐτοὺς χριστι-
 ανούς τοῦ αὐτοῦ βουφετίου τῶν γουναράδων ἀναδεχθῆναι τὴν ἐπιτροπικὴν διοίκησιν
 καὶ ἐπιστασίαν τῆς μονῆς ταύτης καὶ πάντα κόπον καὶ ἄγωνα καὶ μάχον κατα-
 βαλεῖν ἀφειδῶς εἰς λυσιτέλειαν καὶ ὠφέλειαν τοῦ ἱεροῦ τούτου καὶ σεβασμίου
 μοναστηρίου, οἵτινες καὶ κλίναντες τὸν αὐχένα εἰς τὴν τῆς ἐκκλησίας προτροπὴν

καὶ ἐπιταγὴν ὑπέσχεοντο προθύμως καὶ ὡς εἶπεν στρογγύλῃ τῷ στόματι, ποιῆσαι πάντα ἀνελλιπῶς καὶ τοὺς ἐνδεχομένους καὶ δυνατοὺς τρόπους μετελθεῖν εἰς ὄνησιν καὶ ὠφέλειαν τῆς αὐτῆς ἱεράς καὶ σεβασμίας μονῆς κατὰ θεῖον ζῆλον καὶ ἐξοικονομεῖν ἐπισταμένως καὶ κωνεχῶς τὰς ἐμπίπτουσας ὑποθέσεις καὶ χρεῖας τοῦ εἰρημένου μοναστηρίου καὶ τὰ πρὸς τύστασιν αὐτοῦ ἐκ παντὸς τρόπου πραγματεύεσθαι. ἀλλ' ἵνα μὴ ἀπικωμισμένα ἢ ἐγγράφου ἐπισυστάσεως τὰ τῆς προστασίας, ἐπιστασίας τε καὶ ἐπιτροπῆς τῶν αὐτῶν χριστιανῶν ἐπὶ τῷ ῥηθέντι μοναστηρίῳ, ἐδεήθησαν οἱ αὐτοὶ ὀσιωτάτοι πατέρες ἐπικυρωθῆναι τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην καὶ δι' ἡμετέρου πατριαρχικοῦ καὶ συνοδικοῦ γράμματος καὶ διασαφισθῆναι σαφῶς, ὅτι τὰ πρὸ ἀμνημονεύτων χρόνων ἐπιχορηγηθέντα καὶ διὰ βασιλικῶν θεοπισμάτων καὶ συνοδικῶν γραμμάτων ἐπικυρωθέντα προνόμια τῆς μονῆς ταύτης διατηρηθήσονται ἀπαράλλακτα, ἀπαραιμώτῃ τε καὶ ἀπαράτρεπτα μέχρι κεραίας αὐτῆς καὶ ὅλως μηδεμίαν ἐξουσίαν ἐχόντων τῶν αὐτῶν κατὰ καιροὺς ἐπιτρόπων ἐκ τοῦ ρουφετίου τῶν γουναράδων καταθραύειν τὴν συντονίαν τῶν προνομίων τῆς μονῆς ταύτης καὶ οἷον εἶπεν καθέλκειν καὶ ὑποσύρειν καὶ κατασπᾶν εἰς δουραγωγίαν τὴν αὐτονομίαν καὶ τὸ ἀδούλωτον καὶ ἐλεύθερον τῆς πατριαρχικῆς καὶ σταυροπηγιακῆς ἡμῶν μονῆς ταύτης, ἀλλὰ μόνον καὶ μόνον τὰς ἐμπίπτουσας ἐνταῦθα ὑποθέσεις τῆς μονῆς ταύτης θεωρεῖν καὶ προσδαπανᾶν τὰ εἰς τὰς χρεῖας καὶ ἀνάγκας τοῦ αὐτοῦ μοναστηρίου ἐπακολουθήσονται ἔξοδα, λαμβάνειν δὲ ταῦτα παρὰ τῶν πατέρων τῆς αὐτῆς μονῆς μετὰ λόγον χωρὶς τινος ζημίας καὶ ἐλαττώσεως. τούτου χάριν τὴν αἴτησιν τῶν αὐτῶν ὀσιωτάτων πατέρων ὡς εὐλογοφανῆ οὖσαν εὐμενῶς προσηγάμενοι καὶ ἀποδεξάμενοι γράφοντες ἀποφαινόμεθα συνοδικῶς μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερίμων, τῶν ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν, ἵνα οἱ κατὰ καιροὺς τιμώτατοι καὶ χρησιμώτατοι πρόκριτοι χριστιανοὶ τοῦ εὐλογημένου ρουφετίου τῶν γουναράδων ἔχωσιν ἐπιτροπεύειν μὲν ἐν τῇ μονῇ ταύτῃ καὶ διοικεῖν καὶ ἐξοικονομεῖν ἀρίστως καὶ κατὰ λόγον ὄρθον τὰς ἐμπίπτουσας ὑποθέσεις καὶ χρεῖας τοῦ αὐτοῦ μοναστηρίου ἐνταῦθα εἰς βασιλεύουσαν καὶ ἀγωνίζεσθαι κατὰ θεῖον ζῆλον ὑπὲρ τῆς καλῆς καταστάσεως, αὐξήσεώς τε καὶ βελτιώσεως τοῦ εἰρημένου μοναστηρίου καὶ προσδαπανᾶν καὶ ἐξοδεύειν τὰ ἐπακολουθοῦντα καὶ ἐπισυμβαίνοντα ἔξοδα καὶ καταγράφοντες ταῦτα ἐν καθαρῷ κατατίχῳ λαμβάνειν ἀνελλιπῶς παρὰ τῶν ὀσιωτάτων πατέρων τῆς μονῆς ταύτης χωρὶς τοῦ ζημιωθῆναι οὐδ' ὀβολόν, μὴ ἐκτείνειν μέντοι γε χεῖρα ἐξουσίας ἐπὶ τῷ ῥηθέντι μοναστηρίῳ οὔτε καθάπτεσθαι τῶν προνομίων αὐτοῦ καὶ τῶν ἀνωθεν καὶ ἐκ παλαιοῦ τοῦ χρόνου ἐπιχορηγηθέντων καὶ προσκληρωθέντων τῇ μονῇ ταύτῃ ἀνέτων καὶ ὑπερχικῶν

τίτλων διαρρήδην ἀπεμφαινόντων τὴν σταυροπηγιακὴν ἀξίαν καὶ χάριν τοῦ εἰρη-
 μένου μοναστηρίου, ἅπερ ἀνάγκη πᾶσα ἔχειν τὸ κύρος καὶ τὴν ἰσχὺν ἀπαρά-
 τρεπτον, ἕως ὅτου ὁ ἥλιος τὸν ἴδιον περιτρέχει κύκλον· γεραρὰ γὰρ ταῦτα καὶ
 κρείττονα πάσης ἐπηρείας καὶ καταθραύσεως ὡς ὑπὸ βασιλικῶν καὶ στομάτων
 καὶ χειρῶν θεσπισθέντα καὶ διὰ πατριαρχικῶν καὶ συνοδικῶν γραμμάτων ὑπο-
 κυρωθέντα κατὰ κωδικέλους καὶ κεφαλαιωδῶς καὶ μέχρι τοῦδε διατηρούμενα, εἰς
 ἀμοιβὴν δὲ τῶν κτήτων αὐτῶν ὀφειλόμενον ἔσται τοῖς ἐν τῇ αὐτῇ μονῇ ἐνασκου-
 μένοις ὀσιωτάτοις πατράσι μνημονεύειν τῶν ὀνομάτων αὐτῶν τῶν κατὰ καιροῦς
 ἐπιτρόπων ἐκ τοῦ εὐλογημένου βουφειτίου τῶν γουναράδων ἕνεκα τῶν ἀγώνων,
 οὓς καταβαλοῦσιν εἰς ἐκβούλευσιν τοῦ εἰρημένου μοναστηρίου καὶ ὁμολογεῖν
 αὐτοῖς τὰς χάριτας καὶ μὴ ἀγνωμονεῖν πρὸς αὐτούς. τούτων οὖν οὕτως καλλιῶς
 ἀποφανθέντων καὶ ἐκτεθέντων καὶ ἔσαι ἀκατατρέπτων διαμένειν ἐχόντων εἰς
 πλείονα διαμονὴν καὶ συντήρησιν ἐπαρώμαθα τοῖς ἀνατρέφουσι ταῦτα καὶ παρεγ-
 χαρίτρουσιν, οἵτινες ἀφωρισμένοι εἶησαν παρὰ θεοῦ καὶ κατηραμένοι καὶ ἀσυγ-
 χώρητοι καὶ πάσαις ταῖς πατριακῆς καὶ συνοδικαῖς ἀραῖς ὑπεύθυνοι καὶ ἔνοχοι
 τῷ πυρὶ τῆς γεένης. ὅθεν εἰς ἐνδειξιν ἀπελύθη καὶ ἐγένετο τὸ παρὸν ἡμέτερον
 πατριαρχικὸν καὶ συνοδικὸν σγιλλιον ἐν μεμβράναις γράμμα καὶ κατεστρώθη
 κὰν τῷ ἱερῷ κώδικι τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας εἰς μόνιμον καὶ
 διηνεκῆ παράστασιν. ἐν ἔτει σωτηρίῳ χιλιοστῷ ἑπτακοσιοστῷ ὀγδοη-
 κοστῷ, κατὰ μῆνα ἰούνιον, ἐπινεμήσεως δεκάτης τρίτης. †

† Σωφρόνιος, ἐλέω θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως,
 Νέας Ῥώμης, καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης. †

† Ὁ Ἐφέσου Σαμουήλ. †	† Ὁ . . . . . †
† Ὁ Σμύρνης Προκόπιος. †	† Ὁ . . . . . †
† Ὁ Ἡρακλείας Μεθόδιος. †	† Ὁ . . . . Ἀκάκιος. †
† Ὁ Βιζύης Γερμανός. †	

Archetyp. membr. cum bulla plumbea. Flor. II. nro 84.

CLVII. 7288—1780, die 4. mensis iulii, [ind. XIII].

*Patriarcha Sophronius II. confirmat iura, privilegia, constitutiones et libertatem
 monasterii.*

† Σωφρόνιος, ἐλέω θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως,
 Νέας Ῥώμης, καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης. †

† Ὅρειλῃ καὶ τοῦτό γε οὐ μικρὰ, τῇ κοινῇ μητρὶ, [τῇ] ἀγία τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίᾳ καὶ τοὺς κατὰ καιροὺς ἐμπεικιστευμένοις τοὺς πνευματικοὺς ταύτης οἴκκας προεπικυροῦν τὰ ἀρχαῖα καὶ γὰρ καὶ ἐπικρατύνειν αὐτὰ καὶ ἐκ παντὸς τρόπου πραγματεύεσθαι τὴν τούτων διαμονὴν καὶ συντήρησιν, ἵνα μὴ τῇ τοῦ καιροῦ μικρᾷ περιπέσει καὶ παρατάσει ἀμελούμενα τὰ καλὰ καὶ τὰ τὴν ἀρχιότητα καὶ τὸ δίκαιον συνήγορα ἐσχηκότα φθάσωσιν ἐκπεσεῖν τῆς ἡς ἐλαχον ἀρχαίας καλλωνῆς καὶ λαμπρότητος. ἔνθεν τοι οἱ καλοὶ προστάται τῆς ἐκκλησίας διὰ νεωτέρας ἐπιστάσεως καὶ ἀνακαινίσεως τῶν πρεσβυγενῶν ἐγγράφων τῷ χρόνῳ παραπέμποντες αὐτὰ ὑπὸ νεαρᾷ τῇ μνήμῃ διατηροῦσι καὶ ὡς ἀρτίγενῆ διασώζουσιν οἷον τίνα νεότητα προμνηστευόμενοι τοῖς καλαιωθεῖσιν καὶ ὡς εἰπεῖν ἐγγράσασιν. ἐπειδὴ τοιγαροῦν καὶ ἡ κατὰ τὴν νῆσον Πάτμον ἱερά καὶ σεβασμία ἡμετέρα πατριαρχικὴ καὶ σταυροπηγιακὴ μονὴ τοῦ ἀγίου, ἐνδόξου καὶ πακυρήμου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ἐλέκτητο ἀνεκαθεν κληρωθεῖσα προνομίᾳ τίνα φιλοτιμηθέντα αὐτῇ διὰ τε βασιλικῶν χρυσοβούλλων καὶ θεσπισμάτων καὶ διὰ πατριαρχικῶν καὶ συνοδικῶν σιγγιλιωδῶν γραμμάτων κατὰ τὸ ἐφανισθὲν ἤδη ἡμῖν παλαιγενὲς σιγγιλιον γράμμα ἀκολουθὲν τῇ μονῇ ταύτῃ κατὰ τὸ παραληλυθὸς χίλιοστον ἐξακοσιοστὸν ὀγδοηκοστὸν ὄγδοον ἔτος ἐπὶ τῆς πατριαρχείας τοῦ αἰδιόμου πατριάρχου Καλλιπύκου τοῦ παλαιοῦ, ὅπερ αὐταῖς λέξεσι διαλαμβάνει, ὡς «ὁ τῆς αἰωνίας μνήμης εὐσεβῆς βασιλεὺς Ἀλέξιος ὁ Κομνηνὸς χρυσοβούλλον ἐδωρήσατο τῷ κτήτορι τῆς αὐτῆς μονῆς, μοναχῷ Χριστοδούλῳ, τῷ μὲν τὴν πρὸς κύριον ἀποδημίαν ἡγιασμένῳ (οὗτινος καὶ τὸ ἱερόν λείψανον σώζεται ἀνελλιπές ἐν τῇ μονῇ ταύτῃ), δι' οὗ ἐπιβραβεύεται τῇ αὐτῇ μονῇ πάσῃ ἐλευθερίᾳ, αὐτονομίᾳ τε καὶ αὐτοδεσποτείᾳ σὺν ἀπαξασίᾳ τῇ νήσῳ Πάτμῳ μετὰ πάσης τῆς περιοχῆς καὶ διακρατήσεως αὐτῆς ἐκ' ἀναφαιρέτω καὶ διηνεκεῖ τῇ δεσποτείᾳ καὶ κυριότητι ἀτελῶς, ἀβαρῶς καὶ πάσης ἀπηλλαγμένην σεκρετικῆς συζητήσεως, ἐν ᾗ διορίζετο, ὅπως ἡ τε παρ' αὐτοῦ ἐγερθεῖσα μονὴ καὶ οἱ ὑπ' αὐτὸν μοναχοὶ κατέχωσι καὶ δεσπόζωσι τῆς νήσου ταύτης ἀτελῶς, ἀβαρῶς, κυρίως καὶ αὐθεντικῶς, ἀναφαιρέτως τε καὶ αἰωνίως ταύτην τε τὴν δηλωθεῖσαν σεβασμίαν μονὴν αὐτοδέσποτον καὶ αὐτεξούσιον μετὰ τῆς ὅλης νήσου διαμένειν ἑσασὶ καθ' ἑαυτὴν ἀγομένην καὶ διευθυνομένην καὶ οὔτε ἡ μονὴ αὐτῇ οὔτε τὰ ὑποκείμενα ταύτῃ εὐθ' ἢ ἅπασα νήσος ὑπὸ βασιλικᾷ ἢ πατριαρχικᾷ ἢ μητροπολιτικᾷ ἢ ἐπισκοπικᾷ ἢ ἐκκλησιαστικᾷ ἢ ὑπὸ τινος ὅπως ἰδιωτικᾷ ὑπάγεσθαι πρόσωπα, ἀλλ' ἐλευθεριάσειν καθαρῶς ἄχρως αἰῶνος παντός. κἀντεῦθεν πρὸς τῇ βασιλικῇ ταύτῃ φιλοτιμίᾳ καὶ πατριαρχικὸν ἐπεδαφιλεύθη σιγγιλιον τοῦ τῆνικαῦτα τὸν πατριαρχικὸν ἰθὺν ὄντος θρόνον, ἀγιω-

τάτου πατριάρχου, κυροῦ Ἰωάννου κατακολουθεῖν μὲν τοῖς ἐμφερομένοις τῷ βασιλικῷ χρυσοβούλλῳ, παρεχόμενον δὲ ταύτῃ τῇ σεβασμίᾳ μονῇ τὸ ἀνεπηρέαστον καὶ ἀνενόχλητον καὶ ἀπὸ τῶν κατὰ καιροὺς ἀποστελλομένων ἐξάρχων παρ' ἐτέρου προσώπου, ἀποκλείειν δὲ καὶ τὴν εἰσοδὸν πᾶσι τοῖς ἀρχιερεῦσι τοῖς ὑφ' ἑαυτοὺς ἄγειν τὴν μονὴν ἐπιχειροῦσιν, οὐ μὴν δέ, ἀλλὰ καὶ τῷ κατὰ καιροὺς πατριάρχῃ μηδὲν προσεῖναι ἐπὶ τῇ μονῇ ταύτῃ οἰονδηγοτοῦν δίκαιον συγχωροῦν, ἀλλ' ἢ μόνον τὸ μνημόσυνον τοῦ εὐκλείου ὀνόματος ἐν ταῖς θεαῖς ἱεροτελεστείαις, πρὸς τούτοις θεωριζόμενον ἐξεῖναι τοῖς μοναχοῖς ἀκωλύτως παρ' ᾧ ἂν βούλωνται τὰς ἑαυτῶν ποιεῖσθαι χειροτονίας καὶ καθ' ἑαυτοὺς ἐνεργεῖν τὴν τοῦ σφῶν ἡγουμένου προχείρησιν». μεθ' οὗ ἀγιώτατον πατριάρχην, κύρ Ἰωάννην, καὶ ἕτεροι κατὰ καιροὺς πατριάρχαι, κύρ Λουκάς δηλαδὴ καὶ κύρ Συμεὼν καὶ κύρ Ἰωάσαφ καὶ κύρ Κύριλλος καὶ ἄλλοι τῶν μεταγενεστέρων, ὅ τε Μελέτιος, πάπας καὶ πατριάρχης τῆς μεγαλοπόλεως Ἀλεξανδρείας καὶ ἐπιτηρητὴς τοῦ οἰκονομικοῦ θρόνου, καὶ ὁ κύρ Διονύσιος καὶ ἄλλοι μεταγενέστεροι, ὅτε κύρ Ἱερεμίας, συγκαινοβιατὴς τοῦ αὐτοῦ μοναστηρίου, καὶ ὁ κύρ Νεόφυτος κατ' αὐτὰ τοῖς ἰδίαις αὐτῶν σγιλλιδώδεσιν ὑπομνήμασι τὰ προνόμια τοῦ ἱεροῦ τούτου μοναστηρίου σθένει παντὶ διεκρατύναντο, προσεπικυρούμενοι τὰ τῶν προγενεστέρων οἱ μεταγενέστεροι χάριν εὐλαβείας, σεμνολόγημα ταῦτα φάσκοντες εἶναι τῇ περιδόξῳ ταύτῃ μονῇ προσαρμοσθὲν ὑπὸ βασιλικῆς εὐσεβείας διὰ τὸ τὸν ἐπιστήθιον ἐκεῖνον μαθητὴν καὶ ἀπόστολον Ἰωάννην τὸν θεολόγον ἐν αὐτῇ τῇ νήσῳ τὸ ἱερόν συγγράψασθαι εὐαγγέλιον, καὶ πρὸς τὸ βασιλικὸν χρυσοβούλλον ἀτενίζοντες συνωδᾶ ἐκεῖνῳ διακελεύονται τὴν σεβασμίαν ταύτην μονὴν αὐτοδέσποτον εἶναι καθ' ἑαυτήν, τὸν τε πνευματικῶς προϊστάμενον τῶν ἐν αὐτῇ συνασκειμένων μοναχῶν μηδενί ποτε προσώπῳ ὑποκαίμενον εἶναι, οὔτε ἐκκλησιαστικῶ οὔτε κοσμικῶ, μόνην δὲ τὴν πατριαρχικὴν μεγαλειότητα κεφαλὴν ἐπιγνώσκειν πνευματικὴν. πρὸς δὲ τῇ τῆς μονῆς κυριότητι διεξάγειν αὐτὸν πνευματικῶς καὶ πάντας τοὺς ἐν αὐτῇ τῇ νήσῳ οἰκοῦντας χριστιανοὺς καὶ πάντας τοὺς προσκαθημένους ἐν τοῖς κτήμασι καὶ μετοχεύσις τῆς μονῆς καὶ πάντων ἔχειν τὴν πνευματικὴν ἀνάκρισιν καὶ διοίκησιν καὶ ποιμαίνειν αὐτοὺς πνευματικῶς κατὰ τὴν ἐνοῦσαν αὐτῷ διακρίσιν, μηδένα τε τῶν ἀρχιερέων παρελθουσὶν τινα κακτῆσθαι τὸ παράπαν οὔτε ἐν τῇ μονῇ οὔτε ἐν τινι τῶν ὑπὸ τὴν μονὴν τελούντων κτημάτων, οὔδ' ἐπὶ ἀρχιερατικὸν ὑπ' αὐτοῖς διενεργεῖσθαι λειτουργήματα, ἀλλ' εἴ ποτε ἀρχιερέως θεηθῆιτ, ὁ κατὰ καιροὺς καθηγούμενος διὰ χειροτονίαν ἢ ἄλλην ἱεροπραξίαν τινά, μετακαλῆται ὄντινα τῶν ἀρχιερέων θελήσῃ, παρὰ ταῦτα τῶν φιλοδοξίας πως ἐπιμανομένων καὶ τὰς ἀκαίρους ἡγουμενίας ὑφαρκαίνειν ἐπιχειροῦντων τὴν ὁρμὴν ἀνα-

στέλλοντες διακελεύονται μηδὲ ἄλλως ἐξεῖναι καθ' ἕτερόν τινα τρόπον τὴν ἐκλογὴν
 προβαίνειν τοῦ καθηγουμένου τῆς μονῆς ταύτης, ἀλλ' ἢ μόνον, καθὼς ἀνέκαθεν
 ἐπεκράτησεν ἐκ τοῦ ὄρου τοῦ κτήτορος αὐτῆς ἐκεῖνου, τοῦ εὐλαβοῦς μοναχοῦ καὶ
 ἡγιασμένου Χριστοδούλου, ἦγον αὐτοὺς μόνους τοὺς συνασκουμένους μοναχοὺς
 πρεσβυτέρους ἐν τῇ αὐτῇ μονῇ ἐκλογὴν ποιεῖν κοινήν, καὶ ὅν ἂν εὕρωσιν ἀρέ-
 σκοντα τῇ κοινότητι αὐτῶν, ἐκείνον καθιστᾶν ἡγούμενον καὶ ἐπὶ πᾶσι καλῶς καὶ
 νουνεχῶς διορίζουσιν, ὅπως, εἰ ἐφθάσῃ τι γενέσθαι ἢ γενήσεται ἐξω τῶν διατε-
 ταγμένων τύπων τοῦ μοναστηρίου, δεῖν ἔγνωμεν κατὰ τὴν αἴτησιν αὐτῶν ἀπο-
 δέξασθαι καὶ πληρῶσαι καὶ ὄρους τινὰς ὑποτιθέμεναι αὐτοῖς, οὓς ἐκ παλαιοῦ τινος
 κώδικος τῆς αὐτῆς μονῆς ἐξενεχθέντας καὶ ἀντιγραφθέντας εἶδομεν πάνυ τεμνοὺς
 καὶ ὠφελίμους καὶ εὐταξίας παρεκτικoὺς τῇ μονῇ ταύτῃ, οἷοίπερ εἰσὶν οὗτοι,
 ὅπως ὁ κατὰ καιροῦς τοὺς οἴκους τῆς μονῆς ἔχων προσκαλῆται σὺν τῷ οἰκονόμῳ
 τῆς μονῆς ἄλλους ἕνδεκα τοὺς προβεβηκότας τῷ χρόνῳ ἐν τῇ μονῇ καὶ μετ'
 αὐτῶν ποιῆ πᾶσας τὰς συνάξεις καὶ βουλευῆται περὶ τῶν πρακτέων, καὶ τὰ
 κριθέντα ἐκτελῆ μετ' αὐτῶν μετὰ βουλῆς καὶ συνέσεως. ἔτι εἰ μὲν ἐξ αὐτῶν
 τῶν προβεβηκότων τῆς ἐκλεκτῆς ἱεραῆς συναξέως τῶν δώδεκα ἐξελεγχθῆ τις
 ἀγρεῖος καὶ τῶν ὠφελίμων πολέμιος, οἱ δέκα σὺν τῷ καθηγουμένῳ ἔχουσιν
 αἰδειαν ἐκλέγειν ἕτερον καὶ εἰς τὸν ἐκεῖνου τόπον ἀποκαθιστᾶν, ὅστινα βούλονται
 ἢ ἱερομόναχον ὄντα ἢ ἰδιώτην ἀπλῶς, καὶ οὕτω ποιεῖν καὶ πράττειν αὐτοὺς καὶ
 διενεργεῖν καὶ οἰκονομεῖν ἅπαντα τὰ τῆς μονῆς νουνεχῶς. ὀφείλουσι δ' οὗτοι οἱ
 δώδεκα πρῶτον μὲν τὸ εὐαγγέλιον ἢ τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ ἐν ἐνὶ τόπῳ τιθέ-
 ναι, τὸν τόπον δηλονότι αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ ἀνακληροῦσαν, εἶτα ἀνακλίνεσθαι, σὺν
 αὐτοῖς δὲ καὶ ὁ κατὰ καιρὸν οἰκονόμος, εἴτε ἐντὸς τῶν δώδεκα εἴη εἴτε ἐκτός,
 καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις τοῖς κοινοῖς τοῦ μοναστηρίου καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὀφφικίοις
 ἀνάγκῃ πᾶσα φέρειν τὸν οἰκονόμον τοὺς κλήρους καὶ διέρχεσθαι πάντας, ἵνα ἐπι-
 βάλωσι τούτοις, ὅταν δὲ πάντες τιθῶσιν, ἀριθμῆσθαι, καὶ τότε τῶν πλειόνων ἢ
 ψῆφος τὸ κύρος ἐχέτω. ὅστις δὲ ἐξ αὐτῶν τῶν δώδεκα διὰ φιλαρχίαν ἢ φιλο-
 τιμίαν ζητεῖ κατὰ πᾶσαν ἀνάγκην πορεύεσθαι τῷ θελήματι τῆς καρδίας αὐτοῦ
 καὶ ποιεῖν αὐτὸ προφανῶς ἢ καὶ κρυφίως παροτρύνων αὐτοὺς εἰς τὸ τιθέσθαι τοὺς
 κλήρους, ὅπου βούλεται, ἢ δι' αὐτοῦ ἢ καὶ δι' ἄλλου ὡς ὄργανον ποιεῖ τούτο,
 ἐχέτω τὰς ἀρὰς τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ θεοφόρων πατέρων καὶ ἡ μερίς
 αὐτοῦ μετὰ τοῦ Ἰούδα, ὡς φθείροντος, ὡς ἐκεῖνος τὸν χειρὸν τῶν ἀποστόλων,
 τὸν ἡδύτατον τοῦτον διάυλον. ἔστωσαν δὲ ὑπόδικοι τῶν αὐτῶν ἀρῶν καὶ οἱ διὰ
 φθόνον καὶ πάθος ἢ μῖσος καὶ οὐ μετὰ καθαρῶς συνειδήσεως τοὺς κλήρους τιθέ-
 μενοι. τούτου χάριν γράφοντες ἀποφατινόμεθα συνοδικῶς μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς

ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερέμων, τῶν ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῶν
 ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν, ἵνα πάντα τὰ ἀνωτέρω ἀπρηριθμημένα καὶ ἕσα
 ἄλλα ἐγγραφα ὑπομνήματα τῆς διαληφθείσης σεβασμίας μονῆς, ἕσα δηλαδή, ἐκ
 τοῦ κάλει χρόνου προσεγένοντο αὐτῇ παρὰ τῶν εὐσεβῶν βασιλέων λαμπρὰ χρυ-
 σόβουλλα καὶ παρὰ τῶν αἰθίμων πατριαρχῶν σεπτὰ σιγγιλια τὰ κατ' αὐτὴν
 διοριζόμενα προνόμια ἔχωσι τὸ κύρος καὶ τὴν ἰσχὺν ἀπαράτρεπτον διαμένοντα,
 κρατυνόμενα καὶ διὰ παντὸς στηριζόμενα, ἀμετακίνητα καὶ ἀπαρασάλευτα καὶ
 ἀμετάθετα, ἕως οὗτο ὁ ἥλιος τὸν ἴδιον περιτρέχει κύκλον. ἡ δὲ διαληφθεῖσα
 σεβασμία βασιλική, σταυροπηγιακὴ καὶ πατριαρχικὴ μονὴ αὐτῆ τοῦ ἀγίου Ἰωάν-
 νου τοῦ Θεολόγου κατὰ τὴν νῆσον Πάτμον μετὰ πάντων τῶν προσόντων αὐτῇ
 κτημάτων καὶ πραγμάτων καὶ ἀρισριμάτων αὐτῆς, τῶν τε ἤδη ὄντων καὶ τῶν
 μετέπειτα σὺν θεῷ προσκτηθησομένων καὶ μετὰ τῶν μετοχιῶν αὐτῆς τῶν ἐν
 ἐκάστη ἐπαρχίᾳ καὶ παροικίᾳ κειμένων (ἄπερ τὴν αὐτὴν ἔσχεν ὑπεροχικὴν αὐτο-
 νομίαν ὡς καὶ ἡ ἱερὰ αὕτη μονὴ καὶ τὸ ἀδούλωτον καὶ ἀδέσποτον καὶ ἀκατα-
 πάτητον, ἀνεπηρέαστόν τε καὶ ἀνενόχλητον παρὰ παντὸς προσώπου ἀρχιερατικοῦ
 ἢ ἱερατικοῦ ἢ πολιτικοῦ, καὶ ἀθικτα πάσης χειρὸς πλεονεκτικῆς), εἴη καὶ λέγη-
 ται καὶ παρὰ πάντων γνωρίζηται, ὡς καὶ πρότερον, οὕτως καὶ εἰς τὸν ἐξῆς
 ἅπαντα χρόνον ἡμετέρα πατριαρχικὴ, σταυροπηγιακὴ, πάντῃ ἐλευθέρᾳ, αὐτόνομος,
 αὐτοδέσποτος, ἀδούλωτος τε καὶ ἀκαταπάτητος καὶ ἀσύδωτος καὶ πάσης δου-
 λαγωγίας καὶ σιδωσίας ἀμέτοχος, ἀνενόχλητος τε καὶ ὅλως ἀκαταζήτητος παρὰ
 παντὸς προσώπου ἔκ τε τοῦ ἀρχιερατικοῦ καταλόγου καὶ ἐκ τοῦ πολιτικοῦ συστή-
 ματος, μηδὲν μηδενὶ παρέχειν ὀφείλουσα, εἰ μὴ μόνον τὸ ἐπικρατήσαν ἀνέκαθεν
 ἐτήσιον τῇ καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ, οἱ δὲ ἐνασκούμενοι ἐν
 αὐτῇ πατέρες ὀφείλουσι μνημονεῦειν τοῦ κανονικοῦ πατριαρχικοῦ ὀνόματος ἐν
 πίσσῃς ταῖς ἱεραῖς τελεταῖς καὶ ἀκολουθίαις, ὡς νενομίσται, καὶ διάγειν εἰρηνι-
 κῶς καὶ ἡσύχως καὶ φιλαλλήλως, σεμνῶς τε καὶ εὐτάκτως, καὶ φυλάττειν πρὸς
 τὸν καθηγούμενον αὐτῶν τὴν ὀφειλομένην ὑποταγὴν καὶ εὐπειθειαν, ὅπερ ἐστὶ
 χρέος ἀπαραίτητον τοῖς ἐγκατελειγμένοις τῷ μοναδικῷ καταλόγῳ καὶ ἐπαγγέλ-
 ματι κατὰ τοὺς πατρικοὺς καὶ κανονικοὺς ὄρους καὶ τύπους. ὁ δὲ καθηγούμενος
 τῆς μονῆς ἔχει τὰ ἐξ ἀρχῆς ἀκονεμηθέντα αὐτῷ προνόμια καθαρὰ καὶ ἀδούλωτα
 μηδενὸς ποτε τολμήσαντος παραβιάσαι αὐτὸν ἔσωθεν ἢ ἐξωθεν τοῦ μοναστηρίου
 καὶ εἰς δουλείαν ἐλκύσαι, οὐ μὴν δέ, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐκλογὴ καὶ κατάστασις τοῦ
 κατὰ καιροῦ ἡγουμένου μὴ ἄλλως γένηται, εἰ μὴ ἀριστινύθην, ὡς εἰπεῖν, καὶ
 κατ' ἐκλογὴν τῶν πρεσβυτέρων καὶ συνετωτέρων τῆς μονῆς ταύτης καὶ οἷον
 εἰπεῖν τῆς γερουσίας, οὐ μὴν δὲ καὶ τῆς νεολαίας τῶν μοναχῶν λόγον ἐχούσης

καὶ ὄψρον ἐν τῇ ἀποκαταστάσει τοῦ ἡγουμένου κατὰ τὸν τύπον τοῦ κτήτορος τῆς μονῆς ταύτης, ἁγίου Χριστοδούλου, μηδενὸς ἑτέρου ἱερωμένου ἢ λαϊκοῦ ἐκτὸς τῆς συσκηθίας τῶν πατέρων δυναμένου ἀποκαταστῆναι ἢ ἐν τῇ ἡγουμενίᾳ ἢ συμφερόρειν ἐν τῇ ἀποκαταστάσει τοῦ ἡγουμένου ἐπὶ τῷ φυλάττεσθαι τὸν ἐξ ἀρχῆς τύπον τοῦ μοναστηρίου καθάρων τε καὶ ἀμετάθετον. ἂν δὲ ποτέ τινες παρεισφρήσωσιν εἰς τὸ τῆς ἡγουμενίας ὀφείκειον κατὰ μισοταίαν ἢ βίαν πολιτικὴν ἢ ἀρχοντικὴν ἢ κατὰ ψευδοφρίαν καὶ ἐκλογὴν τῶν νεωτέρων πατέρων καὶ οὐχὶ τῶν πρεσβυτέρων καὶ συνετῶν, (οἷτινες πρεσβύτεροι καὶ νουνεχεῖς ἀνάγκη πάσα εἶναι τῇ δωδεκάδῃ τῶν δικαίων τῆς μονῆς ταύτης, ὡς ἀνωτέρω διείληπται), οἱ τοιοῦτοι κακῶς παρεισφρήσαντες εἰς τὸ τῆς ἡγουμενίας ὀφείκειον καὶ οἱ δεχόμενοι τοὺς τοιοῦτους ὡς ἡγουμένους καθηρημένοι ὑπάρχουσι παρὰ θεοῦ κυρίου παντοκράτορος καὶ γεγυμνωμένοι πάσης θείας χάριτος. ἐπειδὴν δὲ ἐν χρεῖα γένηται χειροτονίας τινὸς ἢ ἀρχιερατικῆς ὑπουργίας ἐν τῷ αὐτῷ μοναστηρίῳ, προσκαλῆν ἔχη ὁ ἡγούμενος, ἐν ἂν ἐθελήσειε τῶν ἀρχιερέων ἐπὶ τῷ ἐκτελέσει τὰ ἀρχιερατικὰ ἀνευ τῆς τοῦ ἱεροῦ συνθρόνου ἐγκαθιδρύσεως. τούτων οὖν οὕτω καλῶς ἐν τῷ παρόντι ἐκτεθέντων εἰς ἐπιχώρῳσιν καὶ τῶν περιεχομένων προνομίων τῆς μονῆς ταύτης ἐν τοῖς κατὰ καιροὺς ἐκδοθείσι πατριαρχικαῖς καὶ συνοδικαῖς σιγγιλίοις γράμμασιν, ὅστις καὶ ὑποῖος τῶν ἀπάντων ἢ τοῦ ἀρχιερατικοῦ καταλόγου ἢ τοῦ πολιτικοῦ συστήματος τολμήσῃ ἀντρέψαι ταῦτα ἢ παραβῆναι καὶ ἀθετῆσαι ἢ ἐπιχειρήσῃ καταθραύσαι τὴν συντησίαν τῆς σταυροπηγιακῆς αἰτίας καὶ χάριτος τοῦ ἡθέντος μοναστηρίου, ἐπὴρείαν τε καὶ ἐνόγησιν τινα ἐπενεγκεῖν τῷ κατὰ καιροὺς ἡγουμένῳ καὶ τοῖς ἐν αὐτῷ ἀσκουμένοις πατέρεσιν ἐφ' οἷσθ' ἴτινι προσάσει ἢ χρηματικῇ ἀπαιτήσει, ὁ τοιοῦτος ὡς ἀλαζὼν καὶ κακὸς τροπος ἀφωρισμένος εἶη καὶ κατηραμένος καὶ ἀσυγχώρητος καὶ μετὰ θάνατον αὐτοῦ καὶ τυμπανιαῖος καὶ πάσαις ταῖς πατρικαῖς καὶ συνοδικαῖς ἀραῖς ὑπεύθυνος καὶ ἐνοχος τῷ πυρὶ τῆς Γεέννης καὶ τῷ αἰώνιῳ ἀναθέματι ὑπόδικος. εἰς γοῦν ἐνδειξιν ἀπελύθη καὶ τὸ παρὸν ἡμέτερον πατριαρχικὸν καὶ συνοδικὸν σιγγίλιον ἐν μεμβράναις γράμμα καὶ καταστρωθὲν ἐν τῷ ἱερῷ κώδικι τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας ἐπεδόθη τῷ αὐτῷ ἱερῷ καὶ σεβασμίῳ μοναστηρίῳ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου κατὰ τὴν νῆσον Πάτριον εἰς διηνεχῆ παράστασιν. ἐν ἔτει σωτηρίῳ χιλιοστῷ ἑπτακοσιοστῷ ἑξήκοντοστῷ, Ἰουλίου δ'.

† Σωφρόνιος, ἐλέφ θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως,
 Νέας Ῥώμης, καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης †
 † Ὁ Ἐρέσου Σαμουήλ. † † Ὁ Ἡρακλείας Μεθόδιος. †
 † Ὁ Σμόρνης Προκόπιος. † † Ὁ Βιζύης Γερμανός. †

† 'Ο . . . . . † † 'Ο . . . . 'Ανάκιος †
 † 'Ο . . . . 'Αγαθάγγελος †

Archetyp. membr. cum bulla plumbea. Flor. II. nro 83.

CLVIII. 7292—1784, mense maio, ind. II.

Patriarcha Gabriel V. praecipit episcopo Leri et habitatoribus Calymnes, ut procurant restitutionem bonorum monasterio raptorum, et excommunicat raptores.

† Γαβριήλ, ἐλέω Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως,
 Νέας Ῥώμης, καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης. †

† Θεοφιλοτάτε ἐπίσκοπε Λέρνης, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφεῖ καὶ συλλειτουργεῖ, καὶ ἐντιμώτατοι κληρικοί, εὐλαβέστατοι ἱερεῖς, δοσιώτατοι ἱερομόναχοι, χρήσιμοι γέροντες καὶ προσετώτες τῆς νήσου Καλύμνου, χάρις εἴη ὑμῖν καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ. ἐμάθομεν, ὅτι ἀπὸ τὰ αὐτίθι πράγματα καὶ ἀπιστώματα τοῦ μετοχίου τῆς ἐν τῇ νήσῳ Πάτμῳ ἡμετέρας πατριαρχικῆς σταυροπηγιακῆς μονῆς Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου μερικοὶ χριστιανοὶ ἐν ἀσυνειδησίᾳ μεγίστη ἐτόλμησαν νὰ τὰ οἰκειοποιήσῃσι καὶ τὰ σφετερίσῃσι μὲ γνώμην διεστραμμένην καὶ ἐπίμονον χωρὶς νὰ θέλουν νὰ διορθώσουν τὸ ἱεροσυλικόν τους τοῦτο ἀμάρτημα καὶ νὰ τὰ ἐπιστρέψῃσι πάλιν εἰς τὸ μοναστήριον τοῦτο. ὅθεν διὰ νὰ διορθωθῇ ἡ ἱεροσυλίᾳ αὕτη καὶ νὰ παύσῃ εἰς τὸ ἐξῆς, γνώμη κοινῇ καὶ συνοδικῇ ἀπεσάνθη πρῶτον μὲν διὰ νὰ σᾶς συμβουλευώμεν διὰ τοῦ παρόντος, ἔπειτα δὲ ταῖς προσηκούσαις ἀραῖς καὶ ἐπιτιμίαις νὰ καθυποβάλλωμεν τοὺς μὴ μεταμελουμένους ἱεροσύλους, ὁμοῦ δὲ καὶ τοὺς γινώσκοντας καὶ μὴ μαρτυροῦντας τὴν ἀλήθειαν, διὸ καὶ γράφοντες μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων, τῶν ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν, ἐντελλόμεθα καὶ συμβουλευόμεν ὅλους σας, ὅπως ὅσοι ἔχουσι καὶ κατακρατοῦσι πράγματα τοῦ εἰρημένου μοναστηρίου πολλὰ ἢ ὀλίγα, ὅσοι νὰ στοχασθῆτε τὰς ἀρὰς καὶ τὰ ἐπιτίμια, ὅπου ἐπίκεινται παρὰ τῶν Θεῶν καὶ ἱερῶν νόμων εἰς τοὺς ἱεροσύλους καὶ πόσῃ βλάβῃν προξενούσιν εἰς τὴν ψυχὴν τους, καὶ ἔτι μὲ αὐτοὺς καὶ μὲ ἄλλους παρομοίους στοχασμοὺς νὰ διορθώσουν τὸ σφάλμα τους καὶ νὰ ἐπιστρέψῃσι σῶα καὶ ἀνελλειπῇ τὰ μοναστηριακὰ πράγματα καὶ νὰ ἀπέχωσι τοῦ λοιποῦ ἀπὸ τὸ μακρὸν καὶ σκτανικὸν ἀμάρτημα τῆς ἱεροσυλίᾳς. ὅσοι δὲ παρακούσωσι καὶ κατακρατήσωσι πολλὰ ἢ ὀλίγα μοναστηριακὰ πράγματα καὶ οἱ γινώσκοντας δὲ τοὺς τοιοῦτους καὶ τὰ πράγματα τῆ μοναστηριακῆ καὶ τὰ σύνορα καὶ